

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีภูมิหลัง และการสนับสนุน ทางด้านการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน

A Comparison of the Learning Achievement of the Chulalongkorn University Demonstration School Elementary Students with Different Backgrounds and Learning Support from Guardians

สุพร ชัยเดชสุริยะ และ พัชรี วรจรัสรังสี

บทคัดย่อ

การวิจัยระยะยาวครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รวม ๓ รุ่น ที่มี ภูมิหลัง และการสนับสนุนของผู้ปกครองทางการเรียนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่เข้าศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕, ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ รวม ๓ รุ่น จำนวนรวม ๖๔๔ คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล และแบบสอบถาม ใช้แบบบันทึกรวบรวมข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง ๓ รุ่น รวม ๖ ครั้ง ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองทางการเรียนปีเว้นปีรวม ๓ ครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ว่า ๑) ในภาพรวมทั้ง ๓ รุ่นเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ด้าน คือ ด้านประเภทของนักเรียน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนประเภทบุคคลภายนอกสูงกว่าประเภทสวัสดิการ การศึกษาสงเคราะห์ และบุตรบุคลากร และด้านความพร้อมและความรู้พื้นฐาน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานสูงมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานปานกลางและต่ำ เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ๒) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรุ่นจากการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง พบว่าค่าเฉลี่ยจากการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยลดลงเป็นแบบเส้นตรง มีค่าเฉลี่ยในการวัดครั้งที่ ๒ หรือ ๓ สูงสุด และในการวัดครั้งที่ ๕ ต่ำสุด ๓) เมื่อเปรียบเทียบ

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน ด้านความพร้อมและความรู้พื้นฐานต่างกันด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ และด้านการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง พบว่า ไม่มีความแตกต่างของแนวโน้ม แต่พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกัน และ ๔) ตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐาน สถานภาพทางเศรษฐกิจ และด้านการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง อธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ ๒๕.๒ ๑๘.๘ และ ๒๓.๑ ตามลำดับ

Abstract

The objective of this 6-year longitudinal research was to compare the learning achievement of the 3 badges of Chulalongkorn University Demonstration School Elementary students with different backgrounds and guardians' learning support. The research sample consisted of 644 grade 1 students entering at the three academic years 2002, 2003, and 2004, and their guardians. The research instruments used were data recording forms and questionnaires. Students' learning achievements were collected yearly using a data recording form 6 times, and guardians' learning support was collected every other year using a questionnaire. Data analyses utilized descriptive statistics, repeated measured analysis of variance and multiple regression analysis.

The major research findings were: 1) the comparison of learning achievement as a whole group of 3 badges revealed a statistically significant difference across the groups of students with different backgrounds in 2 variables; Regarding student type, the general group had a higher mean than the welfare group and the welfare aid group. Regarding readiness and initial knowledge, the high group had a higher mean than the moderate and low groups, and they had control over economic status and guardians' learning support. 2) The comparison of learning achievement for each badge showed a statistically significant difference across 6 measurements, with a linearly decreasing trend, the highest means at the second or third measurement, and the lowest mean was at the fifth measurement. 3) The comparison of the changing trends of learning achievements across groups of students with different readiness and initial knowledge, economic status and guardians' learning support revealed that there were no differences intrends apart from the learning achievement means from each measurement. And 4) readiness and initial knowledge, economic status and guardians' learning support could account for 25.2, 18.8 and 23.1 percent of the variances in learning achievement.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน ซึ่งกำหนดว่า “โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จะเป็นสถาบันการศึกษาที่สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ อ้างอิงในด้านการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มุ่งพัฒนาวิชาการที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ทางศาสตร์ การศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน นิสิต และครูประจำการให้มีคุณภาพและมีคุณค่า ต่อสังคม” (โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕) และเพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้สนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อติดตามผลการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพอันจะนำองค์การไปสู่การเป็นแบบอย่างที่จะพัฒนาชาติต่อไป

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้ทำการคัดเลือกนักเรียนโดยการ สอบความพร้อมเพื่อเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งคัดเลือกนักเรียนที่เป็นบุตรของ บุคคลภายนอกที่ทำคะแนนสอบคัดเลือกได้ใน ระดับสูงเข้ามาเรียนในโรงเรียน ปีการศึกษาละ ประมาณ ๑๐๐ คน แต่อีกจำนวนหนึ่งซึ่งรับเข้ามา ศึกษาโดยอยู่ในกลุ่มของบุตรบุคลากรกลุ่มนี้จะมี จำนวนไม่เกิน ๑๕๐ คนและในทุกปีการศึกษา จะสามารถรับนักเรียน กลุ่มสวัสดิการการศึกษา สงเคราะห์ ซึ่งเป็นบุตรหลานของบุคคลทั่วไปที่ ทำประโยชน์ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีนักเรียนที่จะรับ เข้ามาทั้ง ๓ กลุ่ม ต้องได้รับการทดสอบความ พร้อมเช่นกัน

จากข้อมูลผลการสอบความพร้อมที่เป็น

การสอบคัดเลือก และการทดสอบความรู้พื้นฐาน เพื่อจัดชั้นเรียน ทำให้ทราบลักษณะความ แตกต่างของนักเรียนที่เข้าเรียนแต่ละปีการศึกษา และความแตกต่างของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่ม ในแต่ละปี การศึกษา จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาวิจัย ติดตามผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมดตลอด หลักสูตร ๖ ปี เพื่อให้ทราบว่าเมื่อนักเรียนได้เข้า เรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แล้วนักเรียนจะได้รับการพัฒนาให้ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงในแต่ละวิชา หรือไม่ และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการสอบคัดเลือก อยู่ในระดับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน ระดับใด นอกจากนี้ยังน่าสนใจศึกษาว่ามีปัจจัยอื่น ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภูมิหลังของผู้ปกครอง และการ สนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครอง ว่ามีผล ต่อความสำเร็จในการเรียน โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร ผลการ วิจัยดังกล่าวจะใช้เป็นแนวทางนำไปพัฒนาระบบ การเรียนการสอนของโรงเรียนตลอดจนใช้เป็น แนวทางในการส่งเสริมการสนับสนุนทางด้านการ เรียนของผู้ปกครองต่อบุตรหลานในอันที่จะช่วย พัฒนานักเรียนเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนแต่ละประเภทที่เข้าเรียน ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

๑.๑ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียน ๓ กลุ่ม คือ นักเรียนบุคคล ภายนอก นักเรียนบุตรบุคลากร และนักเรียน สวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ รุ่น ๑ – ๓ (รุ่นปี การศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗) แต่ละชั้นปี

๑.๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียน ๓ ประเภท และประเภทของผู้ปกครอง ๕ กลุ่ม เฉพาะกลุ่มนักเรียนประเภทที่ ๒ คือ นักเรียนบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีของนักเรียนที่เข้าเรียน ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รุ่น ๑-๓ (รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕-๒๕๔๗) ที่มีความแตกต่างกันด้านความพร้อม ความรู้พื้นฐาน ภูมิหลังสถานภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครอง

๓. เพื่อเปรียบเทียบผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗

สมมติฐานของการวิจัย

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างรุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างระหว่างประเภทของนักเรียนและมีความแตกต่างระหว่างประเภทผู้ปกครองของนักเรียนประเภทที่ ๒ คือ นักเรียนบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. กลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมสูง ความรู้พื้นฐานสูง สถานภาพเศรษฐกิจระดับสูง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองสูง มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีความพร้อมต่ำ ความรู้พื้นฐานต่ำ สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครองน้อย

๓. ผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันระหว่างชั้นปี แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างรุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตในการศึกษากับกลุ่มนักเรียนที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในปีการศึกษา ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗ รวม ๓ รุ่น และติดตามรวบรวมข้อมูลตลอดทุกชั้นปีการศึกษา (ป.๑ - ป.๖)

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่เข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗ และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ใช้คำร้อยละในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่มสาระของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ตัวแปรต้น

๑. ภูมิหลังของนักเรียนประกอบด้วยตัวแปร ๓ ตัว คือ ประเภทของนักเรียน ความพร้อมของนักเรียนและความรู้พื้นฐานของนักเรียน

๑.๑ ประเภทของนักเรียน หมายถึง กลุ่มของนักเรียนตามสถานภาพของการรับเข้าศึกษา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์รับเข้าการศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นักเรียนบุคคลภายนอก นักเรียนบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักเรียนสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์

๑.๒ ความพร้อมของนักเรียน หมายถึง คะแนนสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ความพร้อมสูง ปานกลาง และต่ำ หมายถึง ความพร้อมที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๖๗ ช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ – ๖๖ และช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๓ ตามลำดับ

๑.๓ ความรู้พื้นฐานของนักเรียน หมายถึง คะแนนทดสอบเพื่อจัดแบ่งชั้น โดยการทดสอบความรู้ทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์ แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ความรู้พื้นฐานสูง ปานกลาง และต่ำ หมายถึง ความรู้พื้นฐานที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๖๗ ช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ – ๖๖ และช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๓ ตามลำดับ

๒. ตัวแปรภูมิหลังของผู้ปกครอง ประกอบด้วยตัวแปร ๒ ตัว คือ สถานภาพเศรษฐกิจ และประเภทของผู้ปกครอง

๒.๑ สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองวัดจากรายได้ของครอบครัวต่อเดือน แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม รายได้สูง ปานกลาง และต่ำ หมายถึง รายได้ที่อยู่ในช่วงสูงกว่า

เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๖๗ ช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ – ๖๖ และช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๓ ตามลำดับ

๒.๒ ประเภทของผู้ปกครอง แบ่งเป็น ๕ กลุ่ม คือ ข้าราชการสาย ก ข้าราชการสาย ข ข้าราชการสาย ค พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ

๓. การสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับความเอาใจใส่ดูแลส่งเสริมของผู้ปกครองในด้านการเรียนของนักเรียนประกอบด้วยตัวแปรร้อย ๓ ตัวแปร คือ ตัวแปรเวลาในการดูแลด้านการเรียนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ตัวแปรเวลาในการสนับสนุนด้านการเรียนพิเศษ หรือการกวดวิชาวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ และตัวแปรปริมาณการสนับสนุนการเรียน วัดโดยแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าระดับความคิดเห็นชนิด ๕ ระดับ โดยตัดตอนมาจากแบบสอบถามของ Jame R. Campbell จากงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ของ พัทรี วรจรัสรังสี และช่อนกลิ่น วรรณโยสินทร์ (๒๕๓๔)

ตัวแปรจัดประเภท

๑. รุ่น หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเป็น ๓ รุ่น รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗

๒. ชั้นปี หมายถึง ปีที่นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเป็น ป.๑ – ป.๖

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทนักเรียน หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งมี ๓ ประเภท คือ

๑. นักเรียนที่ทำคะแนนสอบคัดเลือกได้ในระดับสูง จำนวนรุ่นละ ๑๐๐ คน ซึ่งจะเรียกว่านักเรียนบุคคลภายนอก

๒. นักเรียนที่เป็นบุตรของบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีสิทธิ์นำบุตรเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนรุ่นละไม่เกิน ๑๕๐ คน ซึ่งจะเรียกว่านักเรียนบุตรบุคลากร

๓. นักเรียนที่เป็นบุตรหลานของบุคคลทั่วไปที่ทำประโยชน์ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒ ปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเรียกว่านักเรียนสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์

ประเภทผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเป็น ๕ ประเภท ก่อนการประกาศใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ปกครองมี ๓ ประเภท ตามข้อ ๑ – ๓ แต่หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผู้ปกครองเพิ่มอีก ๒ ประเภท ตามข้อ ๔ – ๕ ดังนี้

๑. ข้าราชการสาย ก ได้แก่ อาจารย์ ผู้สอนวิจัย และให้บริการทางวิชาการ

๒. ข้าราชการสาย ข ได้แก่ ครู นายแพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ เภสัชกร พยาบาล ฯลฯ

๓. ข้าราชการสาย ค ได้แก่ เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงาน ผู้ช่วยทันตแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาล ฯลฯ

๔. พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ได้แก่ อาจารย์ ผู้สอน วิจัย และให้บริการทางวิชาการ

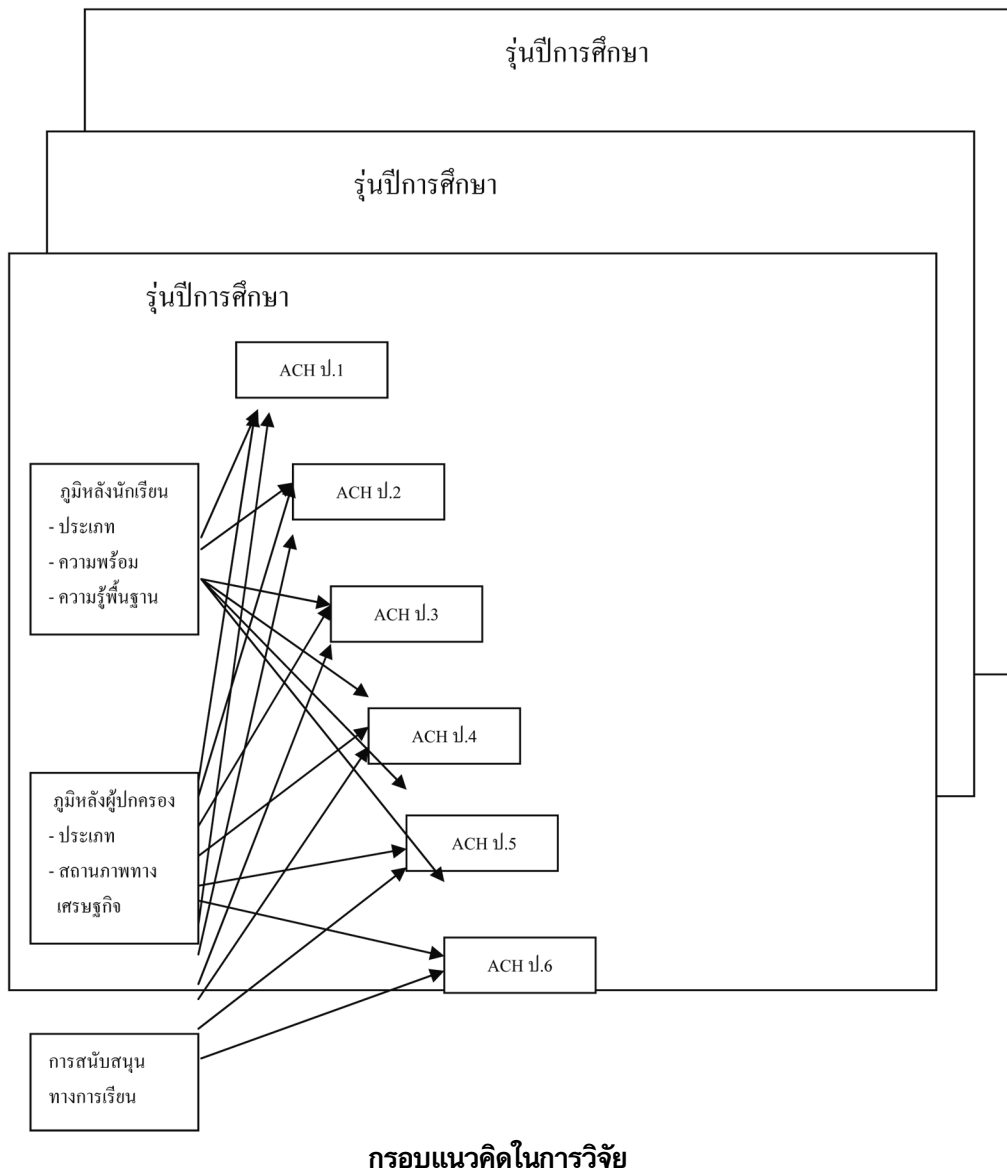
๕. พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงาน ฯลฯ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรายวิชา รวม ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ตลอดหลักสูตร ๖ ปี ใช้ค่าร้อยละ

ผลการทดสอบความพร้อม หมายถึง คะแนนแบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗

ผลการทดสอบความรู้พื้นฐาน หมายถึง คะแนนแบบทดสอบความรู้ทางด้านภาษาไทย คณิตศาสตร์ เพื่อจัดนักเรียนเข้าห้องเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีภูมิหลัง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบบันทึกข้อมูลเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรความพร้อม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗ ดังนี้

๑.๑ คะแนนผลการสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๒ คะแนนการทดสอบการจัดชั้นเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๓ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนทุกชั้นปีตั้งแต่ระดับชั้น ป.๑ – ป.๖

๒. แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ปกครอง และชีวิตประจำวันของนักเรียน

๓. แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. บันทึกข้อมูลคะแนนในแบบบันทึกข้อมูล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รุ่นที่ ๑ – ๓ (รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗) ทุกชั้นปี ตั้งแต่ระดับชั้น ป.๑ – ป.๖ ดังนี้ :

๑.๑ คะแนนผลการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในระดับชั้น ประถมศึกษา ปีที่ ๑

๑.๒ คะแนนการทดสอบการจัดชั้นเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๓ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน ทุกชั้นปีตั้งแต่ระดับชั้น ป.๑ – ป.๖ โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นร้อยละ

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ๒ ชุด ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองตอบตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา ประเภทของนักเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (three-way ANOVA) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ ๔ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง

ตอนที่ ๕ การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจำแนกตามปีการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.๓ ในปีการศึกษา ๒๕๔๗ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป. ๖ ในปีการศึกษา ๒๕๔๗ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา ๒๕๔๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ **ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน** พบว่า นักเรียนประเภทบุคคลภายนอกในทุกระดับชั้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรการศึกษา สงเคราะห์ และนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ **ผลการทดสอบ**

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจำแนกตามประเภทของผู้ปกครองในกลุ่มบุตรบุคลากร พบว่า นักเรียนบุคลากรในระดับชั้น ป.๑ ที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ข. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และนักเรียนบุคลากรในระดับชั้น ป.๑ กลุ่มที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ค. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ละชั้นปีที่มีความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครองแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง และสถานภาพเศรษฐกิจ พบว่า ในปีการศึกษา ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ และนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนในปีการศึกษา ๒๕๔๗ ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและ

ความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันตามช่วงเวลาของการวัดทั้ง ๖ ครั้ง (ป.๑ – ป.๖) ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ๖ ช่วงเวลา (ระดับชั้น ป.๑ – ป.๖) พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา ๒๕๔๕, ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ ๒ – ๕ (ระดับชั้น ป.๒ – ป.๕) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ ๕ – ๖ (ระดับชั้น ป.๕ – ป.๖) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในช่วงเวลาที่ ๒ ยกเว้นปีการศึกษา ๒๕๔๗ ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๓ (ระดับชั้น ป.๓)

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง จำแนกตามระดับความพร้อม ความรู้พื้นฐาน พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แสดงว่าเมื่อควบคุมความพร้อมและความรู้พื้นฐานนักเรียนจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา ๒๕๔๕, ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ เป็น

เส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ ๒ - ๕ (ระดับชั้น ป.๒ - ป.๕) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ ๕ - ๖ (ระดับชั้น ป.๕ - ป.๖) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐานมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๒ (ระดับชั้น ป.๒) ยกเว้นปีการศึกษา ๒๕๔๗ ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๓ (ระดับชั้น ป.๓)

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง
จำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน แต่อธิติพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แสดงว่าเมื่อควบคุมสถานภาพเศรษฐกิจจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา ๒๕๔๕ ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ ๒ - ๕ (ระดับชั้น ป.๒ - ป.๕) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ ๕ - ๖ (ระดับชั้น ป.๕ - ป.๖) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๒ (ระดับชั้น ป.๒) ยกเว้นปีการศึกษา ๒๕๔๗ ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๓ (ระดับชั้น ป.๓)

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง
จำแนกตามระดับการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครองแตกต่างกัน แต่อธิติพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แสดงว่าเมื่อควบคุมการสนับสนุนของผู้ปกครองจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา ๒๕๔๕ ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ ๒ - ๕ (ระดับชั้น ป.๒ - ป.๕) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ ๕ - ๖ (ระดับชั้น ป.๕ - ป.๖) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครองมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๒ (ระดับชั้น ป.๒) ยกเว้นปีการศึกษา ๒๕๔๗ ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ ๓ (ระดับชั้น ป.๓)

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓

เปรียบเทียบผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีตัวแปรต้น ๓ ตัว ประกอบด้วย ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ในปีการศึกษา ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗ สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้พอสมควร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .๕๐๒ .๔๓๔ และ .๔๔๑ ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of determination หรือ R^2) เท่ากับ .๒๕๒ .๑๘๘ และ .๒๓๑ ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรต้นทั้ง ๓ ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ ๒๕.๒ ๑๘.๘ และ ๒๓.๑ ตามลำดับ โดยในตัวแปรต้นทั้ง ๓ มีเพียงตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียนที่

สามารถทำนายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายเขียนได้ดังสมการ

$$ACH_{2545} = 84.287 + 2.354READ_PRE + .206SES - .309SUPPORT$$

$$ACH_{2546} = 86.358 + 1.738 READ_PRE - .020SES - .223SUPPORT$$

$$ACH_{2547} = 87.02 + 1.427 READ_PRE + .259SES - .484SUPPORT$$

อภิปรายผลการวิจัย

๑. จากการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียนโดยจำแนกตามปีการศึกษา ที่นักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในแต่ละปีการศึกษามีลักษณะของข้อมูล ภูมิหลังและชีวิตประจำวัน ใกล้เคียงกัน แสดงว่านักเรียนในแต่ละปีการศึกษามีข้อมูลภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องมาจากหลักเกณฑ์ในการรับนักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมถึงวิธีการสอบคัดเลือกที่ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนที่เข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษามีลักษณะภูมิหลังและชีวิตประจำวันคล้ายคลึงกัน

๒. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับชั้น เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน นักเรียนในกลุ่มบุคคลภายนอกจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากร และกลุ่มสวัสดิการการศึกษา สงเคราะห์ในทุกระดับชั้น อาจเนื่องมาจากในแต่ละปีมีผู้มาสมัครสอบคัดเลือกจำนวนมาก โรงเรียนจึงมีโอกาสดัดเลือกนักเรียนที่มีความพร้อมมาก

๓. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละระดับชั้น เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน พบว่านักเรียนในกลุ่มบุคคลภายนอกจะมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยอย่างละเอียดแล้ว จะเห็นว่านักเรียนทุกกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ๘๐ คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่สูง อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากร และสวัสดิการ การศึกษาสงเคราะห์มีแนวโน้มให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่กับบุตรหลานของตนมากขึ้น เช่นเดียวกับผู้ปกครองที่เป็นบุคคลภายนอก จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนค่อนข้างสูง ใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลภายนอก

๔. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระจำนวน ๓ ตัวแปร ได้แก่ ๑) การสนับสนุนของผู้ปกครอง ๒) ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน และ ๓) สถานภาพเศรษฐกิจ จากการศึกษาค้นคว้า สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ อาจเนื่องจากความแตกต่างระหว่างสถานภาพเศรษฐกิจในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันไม่มากนัก ส่วนตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานที่สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีนั้น อาจเนื่องมาจากความพร้อม และความรู้พื้นฐานเป็นหลักเกณฑ์สำคัญที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ใช้ในการคัดเลือกและจัดระดับความสามารถของนักเรียน

๕. ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ นักเรียนปีการศึกษา ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗ พบว่า มีรูปแบบแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ๖ ปี คล้ายคลึงกัน โดยแต่ละช่วงเวลามีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันน้อยมาก (๕ คะแนน) กล่าวคือ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง ๔๐ – ๔๕ คะแนน แต่จากการทดสอบทางสถิติพบว่า ในแต่ละช่วงเวลามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยในปีแรกที่นักเรียนเข้าศึกษามีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง (มากกว่า ๔๕ คะแนน) และเพิ่มขึ้นในปีที่สอง อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในโรงเรียนได้ดีขึ้นจึงทำให้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าในปีแรกที่เข้าศึกษา และช่วงระดับชั้น ป.๓ – ป.๔ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยลดลง อาจเนื่องมาจากมีวิชาเรียนที่มีเนื้อหามากขึ้นทำให้ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนในระดับชั้น ป.๕ – ป.๖ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาต่อไปตลอดจนการเตรียมตัวเพื่อสอบ NT (National Test) และ O – Net (Ordinary National Education Test)

ข้อเสนอแนะเพื่อการใช้ประโยชน์จากการวิจัย

๑. ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ ๖ ครั้ง มีแนวโน้มเป็น

ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากตัวแปรปัจจัยได้แก่ สัดส่วนของจำนวนนักเรียนมีความคงที่ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้พัฒนานักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. โดยที่การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีความแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาทั่วไป ดังนั้นจึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนได้

๓. ผู้ปกครองสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยรวมทุกวิชาเข้าด้วยกัน โดยในการวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายวิชาเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความลึกซึ้งและสามารถแยกแยะในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้น

๒. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่เป็นการวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง เชิงปริมาณในรูปของความถี่ของการให้การสนับสนุนของผู้ปกครอง ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้แบบสอบถามที่เป็นการวัดระดับการสนับสนุนของผู้ปกครองว่าจะให้ผลแตกต่างจากการวัดเชิงปริมาณหรือไม่ อย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- พัชรีย์ วรจรัสรังสี. (๒๕๔๑). การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรีย์ วรจรัสรังสีและชอนกลั่น วิรัตน์โยสินทร์. (๒๕๓๘). การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (๒๕๔๕). การติดตามโครงการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : รายงานการวิจัย เงินทุนสุรินทร์ ไอสถานเคราะห์. คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (๒๕๔๕). **สาธิตจุฬาฯ ๒๕๔๕**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์ จำกัด.
- วารีย์ ถิระจิตตร. (๒๕๑๙). การปรับปรุงการสอนสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (๒๕๓๗). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา. ในประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน้า ๖๓ – ๑๒๗. นนทบุรี.

ภาษาอังกฤษ

- Ashwerth, S. Morison. (1963). **A comparative study and selected background factors related to achievement of fifth and sixth grade students**. Dissertation Abstracts International 24 (April) : 3224 – A.
- Bell, Gwen. (1973). **Urban environments and human behavior : an annotated bibliography, stroudsburg**, Dowden : Hutchinson & Ross.
- Bloom, B.S. 1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York : McGraw – Hill.
- Gagne, R. (1970). **The Condition of Learning and Theory of Instruction**. New York : Holt Rinchart and Winson.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed., New York : McGraw – Hill.

ผู้เขียน

รองศาสตราจารย์สุพร ชัยเดชสุริยะ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มศิลปะ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
รองศาสตราจารย์พัชรี วรจรัสรังสี อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม